

Περιμένω να προβάλει το υπερωκεάνιο του Θεού...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάποτε ένας ναυτικός βρέθηκε ναυαγός σ'ένα ακατοίκητο τροπικό νησί μόνος κι έρημος. Με πολλούς κόπους, χωρίς εργαλεία εργαζόμενος μόνο με τα χέρια του κατάφερε να φτιάξει μια ξύλινη καλύβα για να μπορέσει να προστατευτεί κατά την περίοδο των βροχών.

Πράγματι είχε μόλις τελειώσει την καλύβα όταν άρχισε να βρέχει ασταμάτητα. Όμως την δεύτερη κιόλας μέρα ένας κεραυνός εκαψε την καλύβα του και την έκανε στάχτη. Ο ναυαγός, που πρώτα δόξαζε το Θεό για τη σωτηρία του ξέσπασε σε δάκρυα.

«Γιατί Θεέ μου», άρχισε να λέει και να παραπονιέται για την καταστροφή ενώ η απελπισία πλημμύριζε την καρδιά του ακουσε από το πέλαγος το σφύριγμα ενός μεγάλου πλοίου.

Σε λίγο μια βάρκα ήταν στην παραλία.

«Πως με βρήκατε σε τούτη την ερημιά»; τους ρώτησε.

«Είδαμε, του είπαν, το σινιάλο του καπνού απ' την φωτιά που άναψες»!

Όταν βλέπεις τα όνειρα, τις επιδιώξεις και τα έργα σου κάποιες φορές να γίνονται στάχτη κι αποκαΐδια, μην απελίζεσαι.

Περίμενε και θα προβάλει ανέλπιστα το υπερωκεάνιο του Θεού.

Γιατί στ' αλήθεια: **«Τοις αγαπώσι τον Θεόν πάντα συνεργεί εις αγαθόν»**
(Ρωμ. 8, 28).

Πηγή: orthmad.gr